

РЕШЕНИЕ

№ 2229

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **2417** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 във връзка с чл. 83, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалбата на „Б. И.” Е., гр. С., ЕИК *, представлявано от Татяна Емилова Мънкова, срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № *06536/ 14.12.2009 г., издаден от С У и В И, инспектори по приходите в ТД на Н. – С. област, потвърден с решение № 281/ 01.03.2010 г. на Директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” С. при ЦУ на Н..

В жалбата са въведени оплаквания, че актът е издаден при множество съществени нарушения на процесуалните правила, сред които: изпълнение на процедурата по чл. 32 от ДОПК в разрез с правилата за броене на сроковете по кодекса; невръчване на екземпляр от протокол за посещение на адрес при изрично искане на представител на дружеството; отказ да бъдат приети писмени обяснения на лице, посочено от управителя на „Б. И.” Е.; внасяне на добавки в констативната част на акта.

Изложени са подробни съображения за необоснованост на действията на приходните органи, свързани с посещения на адреси за кореспонденция на дружеството, които не съвпадат с вписаните в търговския регистър адреси на управление, в която връзка се представя историческа справка по партидата на дружеството в търговския регистър.

Искането до съда е за отмяна на акта. Разноски не се претендират.

Ответникът, директорът на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., не ангажира становище по делото.

От фактическа страна се установява:

Въз основа на резолюция за извършване на проверка /РИП/ № *29864/

08.09.2009 г., издадена от С А, началник сектор „Ревизии и проверки” в ТД на Н. – С. област, е възложено извършването на такава на „Б. И.” Е. за установяване наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС, възложена на С У и В И. На 25.09.2009 г. е съставен протокол № 2600 от органите по приходите Ц и К, в присъствието на свидетел С К, в който отразено, че е извършено посещение на адреса по чл. 8 от ДОПК на „Б. И.” Е., в гр. Б, на пл. „Незнаен воин” 7 бизнес център, . 1 офис № 6, където се намира офисът на счетоводна къща „ГЕОСАН” с представляващ К. Представено е незаверено копие от пълномощно рег. № 7156 от 03.10.2006 г., съгласно което Т М я упълномощава да представлява дружеството пред органите на Н. във връзка с приемане на съобщения, покани, известия, актове за констатации, ИПДПОЗЛ, протоколи, ревизионни актове, ревизионни доклади, АУАН, както и всякакви други документи на адреса за кореспонденция на дружеството. Препис от пълномощното е приложен към протокола заедно с „Обща справка за задълженото лице”, в която е обозначен адрес на управление на дружеството, съвпадащ с посещения, както и адрес за кореспонденция гр. Б, У. „Й Екзарх” № 11, вх. 5, . 2, ап. №7.

На 30.09.2009 г. С У и С Н, инспектори по приходите, в присъствието на Б Б от гр. Б, обозначен като „физическо лице”, съставили протокол, в който отразили, че „Б. И.” Е. има адрес за кореспонденция гр. С., У. „Й Екзарх” № 11, вх. 5, . 2, ап. № 7. Описаните в протокола действия са следните: Търсене на адрес гр. Б, У. „Й Екзарх” № 11, вх. 5 и гр. Б, пл. Незнаен воин 7, Бизнес парк, . 1, офис 6. Според изложеното в протокола в националния регистър на Н. фигурира несъществуващ адрес за кореспонденция – данните се подкрепяли от справката в общинската администрация, „Български пощи”; В справката за декларирани адреси на „Б. И.” Е. в националния регистър на Н. е наличен адрес за кореспонденция към 14.02.2007 г. гр. С., У. „Й Екзарх” № 11, вх. 5, . 2, ап. № 7, което означава, че въпросната улица и адрес се намират в гр. С.. Посетен е и адресът на пл. Незнаен воин, но там не са намерени нито М – управител на жалбоподателя, нито упълномощено лице. В протокола е вписано, че действията са извършени на 30.09.2009 г. от 09,30 ч до 12,20 ч.

На 20.10.2009 г. инспектори по приходите, в присъствието на С К, съставили протокол № 2680, в който отразили посещение на адреса на управление на „Б. И.” Е., където се намирала К – представител на счетоводна къща „ГЕОСАН” и пълномощник на управителя на дружеството – оспорващ. Връчено е искане за представяне на документи и писмени доказателства № 3501/ 20.10.2009 г. Записано е, че на адреса няма действащ офис на „Б. И.” Е. и не е намерена Т М.

В преписката са приложени и протокол за извършена проверка от органи по приходите при ТД на Н. С. град, от 07.12.2009 г. и от 30.11.2009 г. В първия от тях е описано посещение на адрес У. „Й Екзарх” № 11, но в според констативната му част посещеният адрес е У. „Й Екзарх” № 7, където е намерена жилищна сграда с един вход, на многократно позвъняване на ап. № 7 от която не последвала реакция. В протокол за извършена проверка № 0101001/ 30.11.2009 г. е обозначено, че е посетен адресът за кореспонденция на дружеството – гр. С., У. „Й Екзарх” № 11, където се намира жилищна сграда с един вход. На позвъняване на ап. № 7 вратата не е отворена; няма табела и каквито и да било обозначителни знаци на фирмата, не е открит представляващият дружеството, нито упълномощено от него лице.

На 14.12.2009 г. е издаден оспорваният акт за дерегистрация по ЗДДС, в който е прието, че при обективизираните с цитираните протоколи № 0101838/ 07.12.2009 г.; 0101001/ 30.11.2009 г.; протокол № 2680/ 20.10.2009 г. и № 2608/ 30.09.2008 г.; № 2600/

25.09.2009 г. /последните три са добавени на ръка/ посещения не е намерен представляващ или упълномощено лице на дружеството, поради което при установени обстоятелства по чл. 176 от същия закон е разпоредено да се прекрати регистрацията по ЗДДС на „Б. И.” Е.. В разписка за връчване на акта, съставена от Светла Узунова на 06.01.2010 г., управителят на дружеството заявил, че е отказано да бъдат предоставени протоколите за посещения на адрес за кореспонденция от 20.10.2009 г.; 30.09.2009 г. и 25.09.2009 г.

На 18.01.2010 г. от страна на „Б. И.” Е. чрез пощенски оператор е депозирана жалба срещу акта за deregистрация по реда на чл. 152 от ДОПК, към която е приложено обяснение от С К, която заявява, че като наемател на офиса на пл. Незнаен воин 7, Бизнес център, . 1, офис № 6, осигурява целодневно и непрекъснато присъствие в рамките на работното време на държавната администрация и че на 25.09.2009 г. на 30.09.2009 г., на 20.10.2009 г., 30.11.2009 г. и 07.12.2009 г. адресът не е посещаван от инспектори по приходите с цел проверка на „Б. И.” Е..

С решение № 281/ 01.03.2010 г. Директорът на Д ”ОУИ” е потвърдил акта за регистрация по ЗДДС, в което не са обсъдени възраженията на оспорващия. Приел е за установено в хода на проверката, че „Б. И.” Е. много често сменя адреса на управление и адреса за кореспонденция, че няма собствени, нито наети дълготрайни активи, няма назначени лица по трудов договор, нито собствен или нает търговски обект. Предмет на издаваните от страна на дружеството фактури са „рекламни услуги”, чиято обща месечна стойност е от 500 000 лв до 2 000 000 лв; резултатите по справки декларации по ЗДДС за периодите /без те да са конкретизирани/ са много малки суми за внасяне, които не отговарят на декларираните обороти; от информационна база данни VAT за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г. са декларирани от жалбоподателя продажби по ЗДДС в размер на 33 333 563 лв и покупки 33 329 754 лв. Решението е съобщено на задължения субект на 10.03.2010 г. Жалбата, по която е образувано делото, е депозирана на 24.03.2010 г., поради което е допустима.

Към жалбата е приложен протокол № 00550046/ 10.03.2010 г., съставен от старши инспектор по приходите в ТД на Н. С. град във връзка с връчване на потвърждаващото акта решение. В него е отразено, че на У „Екзарх Й” № 11 в С. няма пети вход.

Видно от решение № 858/ 03.04.2006 г. на Благоевградски окръжен съд, фирмено отделение по ф. дело № 764/ 2005 г. е вписана промяна на седалището и адреса на управление на дружеството от гр. Б, У. „Т А” № 41 в гр. Б, пл. „Незнаен воин”, Бизнес център, . 1, ап. № 6.

Съгласно удостоверение, издадено от Агенция по вписванията, в търговския регистър по партидата на жалбоподателя на 08.07.2009 г. е вписано седалище и адрес на управление на дружеството в гр. Б, пл. „Незнаен воин”, Бизнес център, . 1, ап. № 6. Адресът за кореспонденция на търговеца съвпада с данните в регистър Булстат към 25.09.2006 г. с информационен източник Сиела Инфо.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Производството по прекратяване на регистрацията (deregистрация) по ЗДДС е дадено в разпоредбата на чл. 106 от ЗДДС. Тя определя, че въз основа на тази процедура след датата на deregистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. Една от хипотезите за deregистрация по инициатива на орган по приходите е установяване, че са налице основания по чл. 176 от ЗДДС. Цитираната разпоредба, систематическото място на която е в глава 25 от ЗДДС, озаглавена „Правомощия на органите по приходите и

предотвратяване на данъчни измами”, предвижда, че компетентен орган по приходите може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /чл. 176, т. 1/; Видно е от редакцията на текста, че в тази хипотеза данъчната администрация е овластена да действа в условията на оперативна самостоятелност, след преценка дали е невъзможност конкретният субект да бъде открит на посочения от него адрес за кореспонденция.

Вписаният с решението от 03.04.2006 г. на Благоевградски окръжен съд по ф. дело № 764/ 2005 г. адрес на управление на „Б. И.” Е. съвпада с този, наличен в регистър Булстат – гр. Б, пл. „Незнаен воин” 7 бизнес център, . 1 офис № 6. За да достигнат до извода, че дружеството не може да бъде открито на цитирания адрес, органите по приходите са документирали извършване на няколко посещения на него. Както бе посочено, в първия от съставените протоколи – на 25.09.2009 г. е обозначено участието на свидетеля С К, представляваща счетоводна къща „ГЕОСАН”. Макар същата да се е легитимирила с пълномощно, даващо ѝ право да представлява търговеца пред приходната администрация именно във връзка с приемане на съобщения, известия, актове за констатации, ревизионни доклади, органите по приходите не са зачели валидността на пълномощното по съображения, че то е „незаверено”. Върху него е налична нотариална заверка на подписа на упълномощителя – рег. № 7158/ 03.10.2006 г. на нотариус рег. № 070 с район на действие РС П. Вероятно съставителите на протокола са приели, че същото следва да носи допълнителна заверка – като препис. При положение, че на адреса за кореспонденция на дружеството е открито лице, натоварено именно с правото да приема съобщения и книжа, изходящи от органите на Н., позицията да не се цени „незавереното” пълномощно е неясна. Съгласно чл. 10, ал. 4 от ДОПК лицата могат да се представляват от пълномощници въз основа на писмено пълномощно. А. 5 предвижда, че органът по приходите или съответният служител следи за наличието на дееспособност и представителна власт за извършване на съответните действия и при установяване на липсата им определя срок за отстраняване на нередовността. Следователно дори да се приеме, че екземплярът от пълномощното е следвало да бъде заверен като препис, органите е следвало да процедират съгласно чл. 10, ал. 5 от ДОПК.

Вторият съставен протокол обективира действието „търсене на адрес” на жалбоподателя. В него, както и в този от 25.09.2009 г. е отразено, че адресът за кореспонденция на дружеството е гр. Б, У. „Й Екзерх” № 11, вх. 5, . 2, ап. № 7, какъвто в това населено място не съществува. Данните за посочения адрес са с източник информационна база данни на Н. - видно от разпечатката на л. 62 от делото, такъв адрес действително е наличен в цитираната база данни и с оглед отбелязването за датата, към която /вероятно/ е бил валиден, тя предхожда вписването на ново седалище на дружеството с решението на Благоевградския окръжен съд. Последвалите посещения на идентичен адрес, но в гр. С., са без значение, доколкото преписката липсват данни такъв да е заявяван пред органите на Н..

След като са констатирани, че наличният в базата данни на Н. адрес не съществува, органите по приходите е следвало да потърсят данни в търговския регистър по аргумент от чл. 23, ал. 4 от ЗТР. Разпоредбата предвижда, че ако е посочен ЕИК, съдът, държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и лицата, на които е възложено упражняването на публична функция, организации, предоставящи обществени услуги, включително банките нямат право да изискват

доказването на обстоятелства, вписани в търговския регистър, и представянето на актове, обявени в търговския регистър.

За да се приложи специфичният режим на дерегистрация, е необходимо да е налице данъчно нарушение – заглавието на разпоредбата е именно „отказ или прекратяване на регистрация във връзка с данъчни нарушения”. Граматическото тълкуване на последния израз /използването на множествено число/, обуславя извод, че невъзможността за откриване на лицето на адреса за кореспонденция по смисъла на нормата следва да обективира поведение, насочено към нарушаване на данъчния закон. Необходимо е установяването не на инцидентно неизпълнение на задължението регистрираният субект да бъде открит на адреса си за кореспонденция, а това неоткриване следва да очертава характеристика на дейността на данъчния субект. Систематическото място на нормата е законодателен израз на целта да бъдат санкционирани онези данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби.

При очертаните несъответствия между действията на органите по приходите с процесуалните правила /незачитане на пълномощно без да е дадена възможност да се отстранят приетите от органа нередовности във формата му; търсене на дружеството на адрес, некореспондиращ на достъпната на приходната администрация информация по Закона за търговския регистър/ съдът приема, че ответникът не изпълни доказателствената си задача да установи фактическите основания за издаване на оспорвания акт. Дори да бе установено с годни доказателства по ДОПК, еднократното неоткриване на жалбоподателя на адреса за кореспонденция, не е достатъчно да обоснове служебна дерегистрация.

По изложените съображения оспорваният акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, но в нарушение на процесуални правила, в резултат на което материалният закон е приложен неправилно. Жалбата е основателна и следва да бъде уважена. При този изход на спора на подателя ѝ се следват разноски, но съдът не е властен да присъди такива при липса на заявено искане.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „Б. И.” Е., ЕИК *, гр. С., представлявано от Татяна Емилова Мънкова, Акт за дерегистрация по ЗДДС № *06536/ 14.12.2009 г., издаден от С У и В И, инспектори по приходите в ТД на Н. – С. област, потвърден с решение № 281/ 01.03.2010 г. на Директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” С. при ЦУ на Н..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ:

